

pcepit m̄ ut edificaret ei domū in
ihrlm q̄ est in iudea. Quis ex vob
est in om̄iplo ei⁹. Sic dñs dē su
us cū eo ⁊ ascēdat.

Explicit lib palipomeno scd⁹.

**Oratio manasses regis iuda cū
captus teneret in babilone.**

Domine dē om̄ipotēs pa
trū nostrorū abrahāz
ysaac ⁊ iacob ⁊ semini
eoz iusto. q̄ fecisti celū
⁊ terram cū om̄i ornatu eoz. q̄ sig
nasti mare verbo pcepti tui. q̄ con
duxisti abissum ⁊ signasti terribi
li ⁊ laudabili nom̄i tuo. quē om
nes pauent ⁊ tremūt a vultu vir
tutis tue: et insistentabilis ira su
p p̄ctōres om̄inacōis tue: immen
sa vero ⁊ inuestigabil̄ m̄ia p̄mis
siōis tue: qm̄ tu es dñs altissim⁹
sup oēm terrā lōgamimis ⁊ multū
misericors ⁊ p̄mitēs sup maliciā
hōim. Tu autē dñe s̄m bonitātē tu
am p̄misisti p̄niāz remissiōis pec
catoz ⁊ tu dē iustoz nō posuisti
p̄mitētiā iustis. abrahā ysaac ⁊
iacob. h̄ijs q̄ tibi nō peccauerūt:
qm̄ peccavi sup numez arene ma
ris. mltiplicate sūt im̄qtates mee
incuruatus sū multo vinculo ferri
⁊ nō est respiratio m̄. q̄ excitauī
iracūdiāz tuāz ⁊ malū corā te feci
statuens abhomiācōnes ⁊ multi
plicās offensiones. Et nūc flecto
genua cordis mei precās ad te bō
natē dñe. Peccavi dñe peccavi ⁊ iūq
tatē meā agnosco. Peto rogās te
dñe remitte m̄ remitte m̄. ne sim l
p̄das me cū im̄qtatib⁹ meis. neq̄
in etnū resemes mala m̄. q̄ indig

nū saluab me s̄m magnā m̄iam
tuā ⁊ laudabo te sēp om̄ib⁹ dieb⁹
vite mee: qm̄ te laudat om̄is vir
tus celoz ⁊ tibi est gloria in secu
la seculorū. Amen.

**Explicit oratio manasses regis
iuda. Incipit p̄fatio bñ ih̄eo
nimi p̄sbiteri in lib⁹ esdre.**

Tu difficil⁹ sit facē
qđ poscitis an nega
re necdū statui. Nā
vob aliquid impā
tib⁹ anuere sēctie ē
⁊ magnitudo oneris ip̄siti ita cer
uices p̄mit ut āte sibi fasce ruendū
sit q̄ leuandū. Accedūt ad hoc i
m̄dōrū studia q̄ oē qđ scribim⁹
reprehēdū putāt. Et interdū cō
tē se cōscia repugnāte publice la
cerāt q̄ occulte legūt int̄itum ut
clamare opellat ⁊ dicē. Domine li
bera aīaz meā a labijs im̄q̄s ⁊ a
lingua dolosa. Terci⁹ ānus ē q̄
semp scribitis atq̄ rescribitis ut
esdre librū ⁊ hester vob de hebreo
trāsferā quasi nō habeatis greca
⁊ latina volum̄ia aut q̄cqd illud
est qđ a vobis vertit statim ab
om̄ibus cōspuēdū sit. Frustra at
ut ait quidāz m̄i neq̄ aliud fati
gando nisi odiū querere extreme
dementie est. Itaq̄ obsecro vos
mi dom̄ion ⁊ rogatione karissi
mi ut p̄uata lectōne cōtenti libros
nō effeātis in publicū. nec fastidi
osis cibos ingratos vitetisq̄ eoz
sup ciliū q̄ indicare tm̄ de alijs et
ip̄i facē m̄h̄l nouerūt. Si q̄ autē
fratū sūt quib⁹ n̄ra nō displicet
h̄ijs tribuatis exēplar amonētes

ut hebreā noīa quōtū grādis in
hoc volumine copia est distinde
a p̄ interualla trāscribāt. Nihil
enim p̄derit emēdasse librum nisi
emēdacio librationū diligēcia cō
seruet. Nec quēq̄ moueat q̄ vn⁹
a nob̄ liber edit⁹ ē nec apocripho
tū terci⁹ a q̄tū libri sōnīs delectet
q̄ a apud hebreos esdre neemīe
q̄ sermōes ī vnū volumē coartā
tur a q̄ nō hñtur apud illos nec
de viginti quatuor semib⁹ sūt p̄cul
abitiēda. Si q̄s aut̄ septuaginta
vobis opposuerit interpt̄es quo
tū exēplaria varietas ip̄a lacera
ta a euerfa demōstrat nec potest
vtiq̄ vñz asseri qd̄ diuersū ē. mit
tite eū ad euāgelia in q̄b⁹ multa
ponūtur q̄si de veteri testamēto q̄
apud septuaginta interpt̄es non
hñtur velut illud. qm̄ nazare⁹ vo
cabit⁹ a ex egipto vñz filiū meū a
videbūt in quē op̄urēt. multa q̄
alia q̄ latiori opi reseruam⁹ a que
rite ab eo vbi scripta sunt. Cūq̄
p̄ferre non potuerit vos legite de
hīs exēplarib⁹ q̄ nup̄ a nob̄ edi
ta maledicoz q̄tidie linguis ofo
diūtur. S; ut ad op̄ediū veniā cer
te qd̄ ulatur⁹ sū eq̄ssimū ē. Edidi
aliqd̄ qd̄ nō hētur in greco a aliē
hētur q̄ a me versū est. Quid int̄
pretē lamiat. Interrogēt hebreos
a ip̄is auctorib⁹ tñsacōi mee vel
ariogēt vel derogēt fidem. Porro
aliud est si clausis qd̄ dicat ocul
mibi volūt maledicē et nō imitā
tur grecoz studiū a tenuolēciaz
qui post septuaginta trāslatores
iā xp̄i euāgelio choruscāte iudeos
a hebiomitas legis veteris interp̄
tes aquilā videlicet a symachū et

ih̄odoceoz a curiose legūt a p̄ ori
gemis laborē in exaplois eccl̄is de
dicarūt. Qñtomagis latini grati
esse deberēt q̄ exultantē cernerēt
grēciam a se aliqd̄ mutuari. Pri
mū em̄ m̄gnoz sūptuū est a ifini
te difficultatis exēplaria posse hñe
oīa. deinde etiā q̄ habuerint a he
brei s̄mōis ignari sūt magis er
rabūt iğrantes q̄s e multis veri⁹
dixerit. Qd̄ etiā sapiētissio cui dā
nuper apud grecos accidit ut in
terdū scripture sensū relinquens
vniuscuiuslibet interpt̄is seq̄retur
errore. Nos autē q̄ hebreē lingue
salte p̄uaz habem⁹ scīaz et latin⁹
nobis vñzq̄ sermo non dēst et
de alijs magis possum⁹ iudicare
a ea que ip̄i intelligim⁹ in n̄ra lin
gua p̄mere. Itaq̄ licet exēdra si
bilet videt q̄ synon incendia ia
det nūq̄ meū inuāte xp̄o filiebit
eloquiū. etiā p̄recisa lingua bal
butiet. Legāt q̄ volūt qui nolūt
abitiāt. Euētilēt apices l̄as calū
miētur. Magis v̄a caitate puoca
tor ad studium q̄ illorū detracti
one a odio d̄terrebz.

Explicit plogus. Incipit lib
esdre p̄m⁹. Ca. p̄mū.

In anno p̄mo cyri regis p̄sacū ut
oplereē verbū dñi ex ore ih̄erime
fiscitauit dñs spirituz cyri regis
psay a tñsdurit vocē in oī regno
suo. etiā p̄ scripturā dicēs Nec di
cit cyrus rex psay. Oīa regna ter
re debet mibi dñs deus celi a ip̄e p̄
cepit mibi ut edificare; ei domū ī
ih̄rlm que est in iudea. Quis est
in vobis de vniūso populo eius.